

UTRENIA ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftete trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul
s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii
noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Tropar, glas 1

Intru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de Dumnezeu; mutatu-te-ai la Viață, ceea ce ești Maica Vieții; și cu rugăciunile tale, mântuiești din moarte sufletele noastre. (*de 3 ori*).

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 1

Preacinstita ceată a înțelepților Apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu preamărire trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată. Cu ei împreună au cântat și mulțimile Îngerilor, lăudând cu cinste mutarea ta, pe care cu credință o prăznuim.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preacinstita ceată a înțelepților Apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu preamărire trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu

Născătoare, Prealăudată. Cu ei împreună au cântat și mulțimile Îngerilor, lăudând cu cinste mutarea ta, pe care cu credință o prăznuim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 3

Întru nașterea ta, zămislirea a fost fără sămânță; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune; minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neștiind de bărbat, ai fost hrănitore de prunc, rămânând curată, și cum, Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândești? Pentru aceasta, cu Îngerul strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Întru nașterea ta, zămislirea a fost fără sămânță; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune; minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neștiind de bărbat, ai fost hrănitore de prunc, rămânând curată, și cum, Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândești? Pentru aceasta, cu Îngerul strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.
Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.
Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.
Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.
Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.
Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,
Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.
Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.
Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.
Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.
Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenеști.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădărduesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,

Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeuzeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pripelele Praznicului

Stih 1: *Strigați Domnului tot pământul, lăudați și vă bucurați și cântați (Ps 97,6).*

Pripeală: Cântare de ieșire aducem ție, Marie, că te-ai mutat de la cele pământești la veșnicele locașuri.

Stih 2: *Lucruri preamărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu (Ps 86,2).*

Stih 3: *Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine (Ps 114,7).*

Stih 4: *În mâinile Tale îmi voi da sufletul meu (Ps 30,5).*

Stih 5: *Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile (Ps 92,7).*

Stih 6: *Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul (Ps 44,20).*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mărire Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvântule și Spirite Sfinte: Mărire Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna după Polieleu, glas 4

Strigă Davide: Ce praznic este acesta, pe care l-am lăudat oarecând în cartea psalmilor; Că pe fiica, Maica lui Dumnezeu și Fecioara, a mutat-o, la lăcașurile cele de acolo, Hristos, Cel născut dintr-înșa fără sămânță? Pentru aceasta, se bucură maicile și fiicele și miresele lui Hristos, strigând: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la împărățiile cele de sus!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Strigă Davide: Ce praznic este acesta, pe care l-am lăudat oarecând în cartea psalmilor; Că pe fiica, Maica lui Dumnezeu și Fecioara, a mutat-o, la lăcașurile cele de acolo, Hristos, Cel născut dintr-înșa fără sămânță? Pentru aceasta, se bucură maicile și fiicele și miresele lui Hristos, strigând: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la împărățiile cele de sus!

Antifonul I al glasului 4

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc râurile harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimen, glas 4

Pomeni-voi numele Tău, întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Stih: Ascultă, fică, și vezi, și pleacă urechea ta. (Ps. 44, 12)

Pomeni-voi numele Tău, întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia după Luca (1, 39-49. 56):

In zilele acelea sculându-se Maria, a mers la munte cu grabă în cetatea Iudeii; și a intrat în casa lui Zaharia, și s-a închinat Elisabetei. Și a fost, când a auzit Elisabeta închinăciunea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; și s-a umplut de Spiritul Sfânt Elisabeta, și a strigat cu glas mare, și a zis: Bindecuvântată ești tu între femei, și bindecuvântat e rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină Maica Domnului meu la mine? Că iată, cum a fost glasul închinării tale la urechile mele, săltat-a pruncul cu bucurie în pântecele meu. Și fericită e cea care a crezut, că va fi săvârșire celor zise ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu mântuitorul

meu. Că a căutat spre umilința servei sale; că, iată, de acum mă vor fericii toate neamurile. Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt e numele lui. Și a rămas Maria împreună cu dânsa ca la trei luni, și apoi s-a reîntors la casa sa.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea
păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Când mutarea preacuratului tău trup se gătea, atunci Apostolii, stand împrejurul patului, cu cutremur te vedeau și, căutând spre trup, de spaimă erau cuprinși, iar Petru cu lacrimi striga ție: O, Fecioară, te văd limpede întinsă pe pat pe tine, viața tuturor, în care S-a sălășluit îndulcirea vieții celei ce va să fie și mă minunez. Ci, o, Preacurată, roagă-te cu dinadinsul Fiului tău și Dumnezeu să păzească cetatea ta nevătămată.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și

Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul I

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și lăudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat, începând Mariam, cu timpane și cu hore, și ei cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Ceata călătoare prin cer a celor fără trup a înconjurat în Sion dumnezeiescul tău trup, iar mulțimea Apostolilor, fără de veste adunându-se de la margini, a stat îndată înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu. Cu aceștia, Preacurată Fecioară, și noi prăznuim cinstită pomenirea ta.

Răsplătiri de biruință asupra firii ai luat, Curată, pe Dumnezeu născând. Însă, urmând Făcătorului și Fiului tău, mai presus de fire te supui legilor firii. Pentru aceasta, murind, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci viețuind.

Canonul II

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta Adormirea ei, bucurându-mă.

Fecioare tinere, cu Mariam prorocița, cântare de îngropare acum cântați, că Fecioara și singura Născătoare de Dumnezeu la odihna cerească se mută.

După vrednicie, ca pe un Cer însuflețit, te-au primit cereștile și dumnezeieștile lăcașuri, Preacurată. Și ai stat luminos înfrumusețată, ca o mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Catavasie, glas 1

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și lăudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat, începând Mariam, cu timpane și cu hore, și ei cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Catavasie, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta Adormirea ei, bucurându-mă.

Canonul I

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Hristoase, că singur ești sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire și Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, văzându-te ca pe o sălășluire în care Dumnezeu a locuit.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneț, păzind în mărirea Dumnezeirii cinstea chivotului însuflețit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Canonul II

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și înbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască Adormirea ta, cununilor preamăririi învrednicindu-i.

Din coapse muritoare ieșind, Curată, ai primit sfârșit potrivit firii, dar, ca una care L-ai născut pe Cel ce este cu adevărat Viața, te-ai mutat la Viața cea dumnezeiască și ipostatică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, iar mulțimea Îngerilor de sus s-au sârguit a veni în Sion, din porunca Celui Atotputernic, după vrednică datorie slujind, Stăpână, îngropării tale.

Catavasie, glas 1

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Hristoase, că singur ești sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

Catavasie, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și înbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască Adormirea ta, cununilor preamăririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoi, glas 5

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, ocrotitoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te

rogi pentru noi, iar cârmuirea poporului tău, prin rugăciunile tale se întărește. Pentru aceasta, laudându-te, strigăm Ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Canonul I

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Graiurile profeților și preînchipuirile au profețit Întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vedeți, popoare, și vă mirați, că muntele cel sfânt și preavădit al lui Dumnezeu, mai presus decât munții cerești se ridică; cerul cel pământesc pe tărâmul cel ceresc și nesticăcios se sălășluiește.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta a fost trecere, Curată, din cea vremelnică, la cea cu adevărat dumnezeiască și netrecătoare mutându-te, Preacurată, ca să-L vezi întru veselie pe Fiul și Domnul tău.

Ridicatu-s-au porțile cerești, iar Îngerii au lăudat și Hristos a primit odorul fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie și Serafimii te preamăresc, bucurându-se.

Canonul II

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Sfatul cel neînțeles și dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei din Fecioară, Preaînalte, Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire puterii Tale, Doamne!

Minune era a vedea cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor, trecând din deșertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrările tale! Mărire puterii Tale, Doamne!

Întru mutarea ta, Maica lui Dumnezeu, oștile îngerești, cu preasfînțite aripi, îți acopereau trupul cel preadesfătat și de Dumnezeu primitor, cu frică și cu bucurie.

De vreme ce Rodul cel necuprins al acesteia, Cel prin Care cerul s-a făcut, a luat îngropare de bunăvoie, ca un muritor, cum să nu sufere îngropare ceea ce L-a născut neștiind de nuntă?

Catavasie, glas 1

Graiurile profetilor și preînchipuirile au profețit Întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Catavasie, glas 4

Sfatul cel neînțeleș și dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei din Fecioară, Preaînalte, Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul I

Cântarea V, glas 1

Irmos:

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a virtuților Tale, Hristoase, voi spune; că din veșnica mărire, strălucind ca Lumină împreună-veșnică și Ipostatică, din pântece fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.

Ca pe un nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ție, norului celui ușor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră, le-a răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu mișcate, ale trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu glăsuiau în Spiritul, cântare de îngropare: Bucură-te izvor nesticat al Întrupării lui Dumnezeu celei de viață începătoare și mântuitoare pentru toți.

Canonul II

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Spăimântatu-s-au toate întru cinstită Adormirea ta; că tu, Fecioară neispită de nuntă, de pe pământ te-ai mutat la veșnicele lăcașuri și la Viața cea fără de sfârșit; iar acum, tuturor celor ce te laudă, mântuire le dăruiești, prin mijlocirile tale.

Să glăsuiască trâmbițele cuvântărilor de Dumnezeu, astăzi, iar limbile omenești cele mult-grăitoare să laude acum; să dea glas văzduhul, cu lumină nemăsurată strălucind, iar Îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, lerotei cel cu totul sfințit lui Dumnezeu, să-ți aducă laude, fiind întreg întru uimire, cu totul minunându-se și întru toate luminat de Spirit Sfânt, cu adevărat, fie primit dumnezeiește și cu

cântări să fie cu adevărat, prealăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie, glasul 1

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a virtuților Tale, Hristoase, voi spune; că din veșnica mărire, strălucind ca Lumină împreună-veșnică și Ipostatică, din pântece fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.

Catavasie, glas 4

Spăimântatu-s-au toate întru cinstită Adormirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, de pe pământ te-ai mutat la veșnicele lăcașuri și la Viața cea fără de sfârșit; iar acum, tuturor celor ce te laudă, mântuire le dăruiești, prin mijlocirile tale.

Canonul I

Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

Datu-ți-a cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeuul tuturor; că, precum în naștere Fecioară te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune; și împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ție, Maicii, ca un Fiu dăruindu-ți.

Cu adevărat pe tine, făclie luminoasă a Focului celui fără materie, cădelniță de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc, năstrapă și toiag și tablă de piatră de Dumnezeu scrisă, chivot sfânt și masă a Pâinii vieții, în Sfânta Sfintelor te-a sălășluit, Fecioară, Cel născut al tău.

Canonul II
Cântarea VI, glas 4
Irmos:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărink pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-înșă.

Din tine a răsărit Viața, cheile fecioriei nesticând; deci, cum a fost preacuratul și de viață începătorul tău trup părtăș morții?

Lăcaș fiind Vieții, ai dobândit viața cea pururea fiitoare; că, prin moarte, ai trecut la viață, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Catavasie, glas 1

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

Catavasie, glas 4

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 2

Pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este în rugăciuni neadormită și, într-o oțotire, nădejde neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci, ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecul ei cel pururea fecioresc.

Icos

Întărește-mi gândurile, Mântuitorul meu; că îndrăznesc a lăuda pe Maica Ta cea preacurată, zidul de apărare a lumii; în turnul cuvintelor mă întărește și în adâncurile cugetărilor dă-mi pricepere; că Tu, strigările și cererile celor ce cu credință cer, le împlinești. Deci, dăruiește-mi limbă bine-grăitoare și cuget neînfruntat, că toată darea strălucirii de la Tine se trimite, Dătătorule de lumină, Cel ce Te-ai sălășluit în pântecul ei cel pururea fecioresc.

Sinaxar

În această lună, în ziua a cinsprezecea, cinstita Adormire a Preasfintei, Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Tot în această zi prăznuim pomenirea prea mării și nespusei iubiri de oameni arătate de Dumnezeu către noi, când a alungat cu rușine pe necredincioșii agareni, prin mijlocirea Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul I

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunit: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Tablele cele de Dumnezeu lucrate și scrise cu dumnezeiescul Spirit, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul aceuia păzind nevătămată pe ceea ce L-a născut, în lăcașurile cerești acum a așezat-o. Cu aceasta săltând, strigăm lui Hristos: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

În ziua cea însemnată și vestită a mutării Curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale și în alăuta inimii și cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiță și să strigăm: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Poporul cel de Dumnezeu cugetător se adună; că lăcașul măririi lui Dumnezeu se mută din Sion în ceresc lăcaș, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glas de bucurie negrăită al celor ce strigă lui Hristos cu veselie: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Canonul II

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

N-au slujit făpturii înțeleptii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești!

Doamne și fecioare, cinstiți pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; bătrâni și domni, împărați și judecători, cântați: Domnul părinților și Dumnezeule, binecuvântat ești.

Să trâmbițeze cu trâmbiță spirituală munții cei cerești; să se bucure acum dealurile și să salte dumnezeieștii Apostoli: că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărățească cu Dânsul în veci.

Preasfințită mutarea Maicii tale celei dumnezeiești și nestrucate, cetele cele mai presus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, ca să se veselească împreună cu cei de pe pământ, care cântă Ție: Dumnezeuule binecuvântat ești.

Catavasi, glas 1

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrividu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunit: Preamărite Dumnezeuul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Catavasi, glas 4

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești!

Canonul I

Cântarea VIII, glas 1

Irmos:

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe

cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Cu glăsuiri, a urmat dumnezeiescului chivot al sfințeniei, toată mulțimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum, cort al Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind spre cei ce cântă cu credință: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii.

Mâinile cu care L-a îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, înălțându-le cea cu totul fără prihană, pe când se pregătea de ieșirea sufletului, a zis cu îndrăzneală, ca o mamă, către Cel pe Care L-a născut: Pe cei pe care mi i-ai dat, în veci păzește-i, că strigă Ție: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Canonul II

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe

toată lumea o ridică să-Ți cânte: Pe Domnul lăudați-L, lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Pomenirea ta, Fecioară preacurată, o măresc Începătoriile, Stăpâniile și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii și înfricoșătorii Serafimi, iar noi, neamul omenesc, o lăudăm și o preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce S-a sălășluit în chip minunat în pântecul tău cel curat și din el S-a întrupat, Acesta, primind spiritul tău cel preasfințit, la Sine i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta, pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu! Că, sălășluindu-se în mormânt, l-a arătat Rai; împrejurul căruia stând astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Catavasie, glas 1

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L în toți vecii.

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preainălțăm întru toți vecii!

Catavasie, glas 4

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe toată lumea o ridică să-Ți cânte: Pe Domnul laudați-L, lucrurile, și-L preainălțați întru toți vecii!

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I Cântarea IX, glas 1 Irmos:

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Fecioară Curată, că nașterea te păzește fecioară și moartea îți arvunește viață. Ceea ce ești după naștere Fecioară și după moarte vie, mântuiește pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Stih: Neamurile toate te fericesc pe tine, singura Născătoare de Dumnezeu.

Spăimântatu-s-au puterile îngeresti, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând în mâini suflet de femeie, căci, către ceea ce L-a născut fără prihană, El ca un Fiu a strigat: Vino, Curată și, cu Fiul și Dumnezeul tău, împreună te preamărește!

Stih: Neamurile toate te fericesc pe tine, singura Născătoare de Dumnezeu.

Așezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l și cu glas mare grăind: În cereștile cămări, la Fiul tău mergând, să mântuiești pururea, Fecioară, moștenirea ta!

Canonul II
Cântarea IX, glas 4
Irmos:

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfințita Mutare a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea fecioară!

Stih: Îngerii Adormirea Fecioarei văzând s-au spăimântat, cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Veniți să ne bucurăm în Sion, muntele cel dumnezeiesc și roditor al Dumnezeului celui viu, întru care vedem pe Născătoarea de Dumnezeu, că pe aceasta, la cortul cel mai bun și mai dumnezeiesc, în Sfânta Sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Stih: Îngerii Adormirea Fecioarei văzând s-au spăimântat, cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Veniți, credincioșilor, să ne apropiem de mormântul Maicii lui Dumnezeu, să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii și cu fruntea, cu gând curat atingându-ne de el, și să luăm daruri nesfârșite de vindecări, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Stih: Îngerii Adormirea Fecioarei văzând s-au spăimântat, cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Prioste de la noi cântarea de îngropare, Maica Dumnezeului celui viu, și, cu harul tău cel dumnezeiesc și purtător de lumină, umbrește-ne, dăruind biruință dreptcredincioșilor, pace iubitorului de Dumnezeu popor, iar celor ce-ți cântă, iertare și mântuire sufletelor.

Catavasie, glas 1

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Fecioară Curată, că nașterea te păzește fecioară și moartea îți arvunește viață. Ceea ce ești după naștere Fecioară și după moarte vie, mântuiește pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Catavasie, glas 4

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfințita Mutare a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, preafelicită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea fecioară!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Luminătoarea Praznicului

Apostoli de la marginile pământului adunându-vă aici, în satul Ghetsimani, îngropați trupul meu; și Tu, Fiule și Dumnezeul meu, primește spiritul meu. (de 3 ori)

La Laude

Stihirile Laudelor Praznicului, din Minei, glas 4

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între dânșii judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor Lui (Ps 149, 9).

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui (Ps 150,1).

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc, iar tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai mântuit neamul omenesc de osândirea strămoșilor.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc, iar tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai mântuit neamul omenesc de osândirea strămoșilor.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

De la margini s-au adunat cei mai aleși dintre Apostoli, cu dumnezeiasca voie, să te îngroape și, de pe pământ la înălțime ridicată văzându-te, strigau ție cu bucurie glăsuirea lui Gabriel: Bucură-te, ceea ce ai purtat toată dumnezeirea; bucură-te, ceea ce singură ai unit, prin nașterea ta, cele de pe pământ cu cele de sus.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Ceea ce ai născut Viața, la viața cea fără de moarte ai trecut, prin cinstită Adormirea ta,

înconjurându-te Îngerii, Începătoriile și Puterile, Apostolii, Profeții și toată făptura, iar Fiul tău primind în preacuratele Sale palme sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieții, norii i-au răpit pe Apostoli prin văzduh, și pe cei împrăștiați în lume, i-au adunat la un loc, înaintea preacuratului tău trup, pe care îngropându-l cu cinste și cântând glăsuirea lui Gabriel, strigau: Bucură-te, cea plină de har, Fecioară-Maică, ceea ce nu știi de mire, Domnul este cu tine! Cu aceștia împreună, ca pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeuule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeuule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Praznicului, glas 1

Întru naștere fecioria ai păzit, întru
Adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de
Dumnezeu; mutatu-te-ai la Viață, ceea ce ești
Maica Vieții și, cu rugăciunile tale, mântuiești din
moarte sufletele noastre.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*